

Beszámoló az MLVT 2018. október 4–6. közti vándorgyűléséről és közgyűléséről

Az 1994-ben alapított Magyar Levéltárak Vezetőinek Tanácsa (MLVT) Magyarország meghatározó levéltáros szakmai szervezete, amely tagsága révén képviseli a Magyar Nemzeti Levéltár tagintézményeiként működő megyei levéltárakat, a települési önkormányzatok által fenntartott, úgynevezett városi levéltárakat, valamint a többi bejegyzett köz- és magánlevéltárat, úgy az egyetemi és szaklevéltárakat, mint az egyházi levéltárakat.

A Tanács tagja lehet minden hazai bejegyzett levéltár első számú vezetője, közvetlen helyettese és gazdasági vezetője, valamint intézményi tagság is lehetséges. Jelenleg öt városi levéltár, hét egyetemi levéltár, hét egyházi levéltár, kettő szaklevéltár és az MNL taglevéltáraiból harminchárom intézményvezető, helyettes és gazdasági vezető van a tagok sorában. A Tanács speciális fórumot nyújt a levéltári vezetőknek, ahol vezetői ismeretekkel kapcsolatos tapasztalatok megosztására, a „best practice” elsajátítására kerülhet sor. A levéltárak vezetői a társegyesületi fórumokon általános levéltári és történettudományi témákkal találkoznak, mindazzal, ami a modern vezetéselmélet és annak gyakorlata, kevésbé. A Tanács alapvető célja emellett a levéltárakban folyó munka szakmai támogatása, az új kezdeményezések felkarolása, a szakmai érdekképviselet.

A szervezet legfontosabb fórumai az éves közgyűlések, melyek minden esetben szakmai tudományos konferenciával összekötve kerülnek megrendezésre. A konferenciák alapvetően levéltárvezetői döntési körbe tartozó elvi és gyakorlati szakmai kérdések köré szerveződnek. Az idei soproni konferencia fő témája a GDPR, az Európai Általános Adatvédelmi Rendelet volt, mely 2018. május 25-től közvetlen alkalmazandó és komoly jogkövetkezésmennyel járhat annak megsértése. A levéltárvezetők felelőssége amúgy is nagy, hisz a nemzeti kulturális örökség egyedi, pótolhatatlan részének őrizését, feldolgozását, hozzáférhetővé tételét kell biztosítaniuk. Mindezt a 21. század követelményeivel és új kihívásaival szembesülve, melyek közül az elektronikus iratok megőrzésének feladata mellett az adatvédelmi megfelelés biztosítása talán a legnagyobb kihívás.

A levéltári iratok hozzáférhetővé tétele, az állampolgári kutatási és a tudományos kutatási igények, az információszabadság biztosítása, a személyes adatok megfelelő szintű védelme mind egyenértékű alaptörvényben biztosított jogok, melyek sokszor egymást korlátozva jelennek meg. Ezen a kényes mezsgyén kell egyensúlyozniuk a levéltári vezetőknek akkor, mikor a jogszabályi keretek közt egy-egy személyes, még inkább különleges (egészségügyi, vagy bűnügyi) adat kutatóknak történő kiadásáról, személyes adatokat tartalmazó források publikálásáról kell dönteniük.